

den nugældende ordning, hvor der ikke er særlig hjemmel til frihedsberøvelse i dette øjemed, kræver en overførsel den pågældendes samtykke. Når videre henses til, at en overførsel i praksis normalt forudsætter den pågældendes accept, forekommer der ikke at være behov for at medtage bestemmelser herom i lovforslaget. Det vil derfor fortsat være en betingelse for overførsel af en her frihedsberøvet person til udlandet, at personen giver samtykke til overførslen.

Det foreslås på denne baggrund, at der i retspleje-loven som § 191 indsættes en bestemmelse, hvorefter en person, der er frihedsberøvet i udlandet, og som har meddelt samtykke hertil, kan overføres til Danmark for i en straffesag at afgive forklaring eller medvirke ved konfrontation. Det foreslås i den forbindelse fastsat, at den pågældende under overførslen skal være frihedsberøvet og skal tilbageføres til den fremmede stat, uanset om den pågældende senere tilbagekalder sit samtykke til overførslen.

Det foreslås endvidere, at afgørelse om frihedsberøvelse skal træffes af retten efter anmodning af politiet, og at retten i den forbindelse skal påse, at den pågældende på tidspunktet for afgørelsen har meddelt samtykke til midlertidig overførsel i det angivne øjemed.

Om det nærmere indhold af den foreslåede bestemmelse henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4.

6. Hørte myndigheder m.v.

Justitsministeriet har indhentet udtalelser over lovforslaget fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenterne for Københavns byret og for retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Advokatrådet, Det Danske Center for Menneskerettigheder samt Nævnet for Etnisk Ligestilling.

7. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Om de EU-retlige aspekter henvises til pkt. 1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om udlevering af lovovertrædere

Til nr. 1

Bestemmelsen indebærer, at reglerne om forenklet behandling af sager om udlevering også kan finde anvendelse i tilfælde, hvor udleveringssagen udelukkende er indledt på grundlag af en formel udleveringsbegæring, jf. udleveringslovens § 11. Er den berørte person således indgået på udlevering under anholdelsen eller senere, kan den pågældende lade sig udlevere efter den forenkledede procedure, jf. kapitel 3 a. Finder justitsministeren i medfør af § 18 c, stk. 2, at betingelserne for udlevering utvivlsomt er opfyldt, vil udlevering herefter kunne iværksættes af politiet i medfør af § 18 d.

Til nr. 2, 3 og 5

Der er alene tale om ajourføring af henvisningerne til retsplejeloven. De nugældende henvisninger omfatter de regler, der i 1967 ved udleveringslovens vedtagelse fandtes i kapitlerne 68 om beslaglæggelse, 69 om ransagning, 71 om anholdelse og 72 om fængsling. Kapitel 68 omfattede dengang også regler om indgreb i meddeleleshemmeligheden, ligesom kapitel 69 omfattede regler om legemsindgreb.

Henvisningen til reglerne om indgreb i meddeleleshemmeligheden opretholdes imidlertid ikke, idet der næppe kan antages at være behov for anvendelse af sådanne indgreb i forbindelse med en sag om udlevering. Det bemærkes, at der ikke herved tilsigtes nogen ændring af reglerne om retshjælp på det pågældende område. Fremsætter den stat, der har begæret udlevering, således f.eks. anmodning om, at der til brug for den verserende straffesag i den begærende stat foretages telefonaflytning af den pågældende persons samtaler i Danmark, vil spørgsmålet om imødekomme af en sådan begæring skulle afgøres efter de almindelige regler om retshjælp. Det indebærer, at der skal tages stilling til, om telefonaflytning ville kunne foretages i en tilsvarende dansk straffesag.

Til nr. 4

Til § 18 a

§ 18 a indebærer, at udlevering til en EU-medlemsstat kan ske på grundlag af en eftersøgning, der indeholder de i bestemmelsen angivne oplysninger. Bortset fra § 18 c, stk. 1, der giver mulighed for at fravige specialitetsreglen i udleveringslovens § 10, gælder betingelserne for udlevering i lovens kapitel 2 uændret. Lovens kapitel 4 gælder ligeledes uændret.